

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

El principi de la misericòrdia

En la reunió que vaig mantenir amb els delegats de diversos àmbits de la diòcesi de Barcelona, un dels delegats —el de Pastoral Familiar, concretament— es va interessar per la recepció entre el poble cristià de l'exhortació apostòlica *Amoris laetitia*, signada pel papa Francesc el 19 de març de 2016. La intervenció del delegat responia a una preocupació: que aquest document sigui ben rebut i ben comprès pels cristians. Aquest comentari i alguns altres, sobre les claus d'interpretació del document, voldrien contribuir a una bona recepció. Tots sabem que la *recepció* és molt important i condiona els fruits que es poden esperar d'una doctrina.

L'Ateneu Universitari Sant Pacià, responent a aquesta preocupació, ha elaborat un text de vint folis que constitueix una «reflexió teològica i pastoral» sobre alguns aspectes del document pontifici. Una de les claus d'interpretació que proposa és «el principi de la misericòrdia».

El Papa emmarca el seu escrit en l'Any Jubilar de la Misericòrdia. Durant aquest any som cridats a posar més i més en relleu l'extraordinària misericòrdia de Déu envers nosaltres, i la necessitat de ser nosaltres mateixos misericordiosos en la nostra vida. En aquest sentit, i concretant-ho en el món familiar, el Papa pretén, d'una banda, animar les famílies a valorar com un do de Déu el matrimoni i la família i a viure amb les actituds i els comportaments propis d'un cor misericordiós; i, d'altra banda, vol convidar tothom a ser signes de misericòrdia i a fer-se proper a la vida de les famílies amb dificultats.

Ho trobem expressat així en el document que ens ocupa: «Aquesta exhortació adquireix un sentit especial en el context d'aquest Any Jubilar de la Misericòrdia. En primer lloc, perquè l'entenc com una proposta per a les famílies cristianes que les estimuli a valorar els dons del matrimoni i de la família, i a sostenir un amor fort i ple de valors com la generositat,

el compromís, la fidelitat o la paciència. En segon lloc, perquè procura encoratjar tothom a fi que siguin signes de misericòrdia i proximitat allà on la vida familiar no es realitza perfectament o no es desenvolupa amb pau i goig» (AL 5).

El principi de la misericòrdia és una clau de lectura de la vida matrimonial i familiar d'enorme importància. I, naturalment, és una clau bàsica per a la comprensió del document pontifici.

Un esperit misericordiós s'obre amb agraïment envers Déu pels dons tan valuosos de l'Evangeli de la família i convidava a viure la vida familiar amb actituds i accions pròpies d'un cor que es compadeix. I la misericòrdia rebuda de Déu interpel·la tota la comunitat cristiana, inclosos els pastors, a fer-se propers i ser signes de misericòrdia per a aquelles famílies que viuen amb dificultats i imperfeccions la seva vida.

ACCIÓ SOCIAL

Sostre, la llar dels que no en tenen

El **Projecte Sostre**, ubicat al cor de la Barceloneta, acull sis homes que fa temps que són al carrer. Cada dia hi sopen, hi passen la nit, hi esmorzen i també poden rentar-se. Per a ells, és la llar que fa anys que no tenen o potser no han tingut mai. *Sostre* els acull i els acompanya i, en el cas que vulguin sortir del carrer, els ofereix tots els recursos i el suport necessari perquè puguin fer-ho. *Sostre* és possible gràcies a la tasca dels voluntaris i les voluntàries que cada dia, sense excepció, hi passen la

nit acompanyant les persones que s'hi estan, a més del suport de la parròquia de Sant Miquel del Port.

L'educadora social que cada dia vetlla pel seu funcionament, la Marina Quinto, explica que el projecte neix de la iniciativa de veïns i veïnes de la Barceloneta, «que després de la forta crisi econòmica de 1992 van començar a detectar que cada vegada més persones del barri es quedaven al carrer». És un *sostre* a prop del mar.

ENTREVISTA

Primer pas

XAVIER CABALLÉ

El terrassenc Xavier Caballé va fer ahir un pas important en la seva vida de monjo: va realitzar la professió temporal amb la comunitat benedictina de Montserrat. Abans d'entrar al monestir, el germà Xavier va treballar com a especialista en seguretat informàtica, en empreses multinacionals; fa tres anys va fer un canvi radical en la seva vida. El seu sentiment vers la comunitat, que l'ha acceptat, «és fonamentalment de gratitud».

La teva vida actual és la que anhelles abans d'entrar al monestir?

Un dels grans avantatges d'entrar en un monestir és el fet de començar un estil de vida totalment nou. Si aquest pas el fas quan ja tens una certa edat, el pots viure com un autèntic regal: tornar a tenir la sensació que tot és nou. Si això ho vius positivament i n'extreus tot allò de positiu que et pot aportar, tens molt de guanyat per viure feliç. És el que intento fer jo cada dia, i de moment puc dir que funciona!

Què et dona la vida monàstica?

Certament, la vida en comunitat. Ho comparo, per exemple, amb el que havia viscut abans a nivell laboral. Tot i que no tinc mal record de cap de les empreses, de tota mida, on vaig treballar i on sempre vaig trobar un bon ambient, al monestir he descobert que el tracte és veritablement humanitari i, com que allò realment important és la persona, si cal, això passa per damunt de qualsevol altra consideració.

Entenen la teva felicitat els teus familiars i amics?

He tingut la sort que la meua família va acceptar la meua decisió sense posar-hi cap impediment, tot i que els va causar una gran sorpresa. Amb el temps, han vist que aquest és certament el tipus de vida que vull dur. El fet d'estar al monestir no implica trencar els lligams amb la família: em vénen a visitar quan volen i ens comuniquem per correu electrònic quan cal.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

A qui encomanem?

Un pare de família em comentà que li havien regalat una polsera semblant a un rosari de fusta, en la qual destacava una creu. Primer va pensar que era, en efecte, un rosari. Comptant el nombre de boletes, però, va comprovar que no, ja que n'hi havia vint-i-cinc. No hi trobà relació amb un rosari. La creu, tanmateix, li cridà l'atenció, car era ben acabada i polida. Destacava. En sentia la forma quan la premia. Un dia que la tenia a la mà, començà a fer córrer les boletes. Li van venir al cap persones conegudes que estaven malaltes. Demanà a Déu per elles; a cada boleta esmentà el nom d'una i la pregària corresponent. Malalts de la família: l'avi, la cunyada, el cosí, la tieta; malalts relacionats amb els companys de feina; amb els amics i coneguts; amb algun veí... Acabà prement la creu i resant un parenostre, una avemaria i el glòria, encomanant totes aquestes persones.

L'amor i la compassió de Jesús pels malalts ha suscitat, des de sempre, una atenció especial dels cristians envers els qui pateixen una malaltia. Gestos com visitar i vetllar malalts, ajudar-los en les dificultats

derivades de la seva situació... són afortunadament força freqüents. Jesús s'identifica amb aquestes situacions quan diu en el text evangèlic del judici final: «Estava malalt, i em vau visitar» (Mt 25,36).

Aquell dia, el pare del nostre relat resà el rosari, com tants vespres des de feia anys. A les intencions més habituals hi afegí la llista de persones malaltes, esgranades en la polsera. El rosari, un camí de pregària de la pietat popular, és expressió del sentir religiós de moltes persones i, il·luminada amb la llum de la fe, la pregària repetitiva enriqueix la vida cristiana i l'enforteix. El pare ho sap bé i repeteix una vegada i altra: «Déu vos salve, Maria, plena de gràcia... Santa Maria, Mare de Déu, pregueu per nosaltres... Amén». Repeteix i sempre és nova. Pregària confiada que, amb els misteris corresponents a cada dia, abasta els moments importants de la història de la salvació, de la pròpia vida, de la vida del món, de la vida del Crist que tot ho embolcalla. «Que l'esperança us ompli d'alegria. Sigueu pacients en la tribulació, constants en l'oració» (Rm 12,12).

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP MARIA ALIMBAU

¿Qué hago con mis desgracias?

—«Ser **mujer y poeta** era —según la argentina Alejandra Pizarnik— una **desgracia**, como la de ser judío, ser pobre, ser negro, etc. Claro que lo **importante** es lo **que hacemos con nuestras desgracias**» (El cultural, 30-06-2016).

Debemos informarnos y buscar en la práctica de la **espiritualidad cristiana**, en el seguimiento y la imitación de Jesús, la **manera** para que las **desgracias y las adversidades no nos dañen, no nos muerdan** como lo hacen a menudo.

—«El **sufrimiento** es un **misterio**. Todo consiste en **saber** si es un misterio de **vida** o de **muerte**», escribió E. Boehrer.

—«El mayor **triunfo** del **catolicismo** está en haber dado un **sentido** incluso al **sufrimiento**, al **fracaso**, a la **muerte del inocente**, como Jesús en la cruz», enseñaba Séailles.

El jesuita P. Charles, con su clarividente espiritualidad, afirmaba: «Desde la **venida de Cristo**, hemos quedado **libres: no del mal de sufrir**, sino del **mal de sufrir inútilmente**.»

En Jesús, todo adquiere sentido. Toda desgracia, todo sufrimiento, toda enfermedad. Toda crucifixión redime. Da paz al alma. Nada es inútil. Es el valor más grande para ganar la eternidad.

Lectures missa diària i santoral

8. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Ez 1,2-5.24-28c / Sl 148 / Mt 17,22-27].

Sant Domènec (Domingo) de Guzmán (†1221), prev. d'Osma, fund. Dominicans (OP) a Tolosa de Llenguadoc (1215) per combatre els albigesos. Sants Ciríac, Llarg i Esmaragde, mrs. a Roma (s. iv).

9. ■ Dimarts [Os 2,14b.15b.19-20 / Sl 44 / Mt 25,1-13].

Santa Teresa-Beneta de la Creu (Edith Stein), mr. carmelitana, copatrona d'Europa. Sant Domicià, bisbe; sant Romà, mr. (s. iii); sant Esteve, bisbe i mr.; santa Càndida Maria Cipitria Barriola, fund. Filles de Jesús.

10. ■ Dimecres [2Co 9,6-10 / Sl 111 / Jn 12,24-26].

Sant Llorenç, diaca hispànic i mr. a Roma (s. iii). Sant Deodat o Adeodat, proletari; santa Astèria, vg. i mr.

11. □ Dijous [Ez 12,1-12 / Sl 77 / Mt 18,21-19,1].

Santa Clara (Assís 1193-1253), vg., fund. Clarisses (OSC 1212), patrona de la televisió. Sant Tiburci, mr.; santa Susanna, vg. i mr.

12. ■ Divendres [Ez 16,1-15.60.63 (o bé: Ez 16,59-63) / Sl: Is 12,2-3.4bcd.5-6 / Mt 19,3-12].

Sant Herculà, bisbe; santa Hilària, mr., mare de santa Afra; beat Innocenci XI, papa (1676-1689); beat Joan de Rieti, rel. agustiniana.

13. ■ Dissabte [Ez 18,1-10.13b.30-32 / Sl 50 / Mt 19,13-15].

Sant Poncià, papa (230-235), exiliat a Sardenya amb sant Hipòlit, prev., considerats mrs. Màrtirs claretians de Barbastre (1936). Sant Cassià, mestre mr. a Imola (s. iii); santa Concòrdia, mr.; santa Aurora, vg. i mr.; santa Centola, vg. i mr. Beat Josep Tàpies i companys, prev. mr., del bisbat d'Urgell.

14. ■ † Diumenge vinent, XX de durant l'any (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Jr 38,4-6.8-10 / Sl 39 / Lc 12,49-53].

Sant Maximilià-Maria Kolbe (1894-1941), prev. franciscà conventual i màrtir a Auschwitz. Sant Eusebi, prev. romà (s. iv); santa Anastàsia, rel. viuda.

DIUMENGE XIX DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 18,6-9)

Aquella nit de la sortida d'Egipte, havia estat anunciada per endavant als nostres pares, perquè se sentissin encoratjats en veure acomplerts els juraments en què havien cregut. El vostre poble esperava la salvació dels justos i la perdició dels enemics. Amb un mateix fet castigàveu els adversaris i ens cobríeu de glòria a nosaltres, que vós havíeu cridat. Els fills sants d'un poble bo oferiren víctimes invisibles, es comprometeren a observar aquesta llei divina: tot el poble sant havia de participar igualment dels béns, com havia participat dels perills. Després entonaren per primera vegada els cants de lloança dels pares.

Salm responsorial (32)

R. *Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.*

Justos, aclameu el Senyor, / fareu bé de lloar-lo, homes recetes. / Feliç la nació que té el Senyor per Déu, / feliç el poble que ell s'ha escollit per heretat. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 11,1-2.8-19) *(Versió abreujada)*

Germans, creure és posseir anticipadament els béns que esperem, és conèixer per endavant allò que encara no veiem. L'Esclat ha guardat la bona memòria dels antics, perquè havien cregut. Gràcies a la fe, Abraham, quan Déu el cridà, obeí a la invitació d'anar-se'n a la terra que havia de posseir en herència. Sortí del seu país sense saber on aniria. Gràcies a la fe, residí en el país que Déu li havia promès com si fos un foraster, vivint sota tendes igual que Isahac i Jacob, hereus com ell de la mateixa promesa. És que esperava aquella ciutat ben fonamentada, que té Déu mateix com arquitecte i constructor. Gràcies a la fe, igual que Sara, que era estèril, Abraham obtingué la capacitat de fundar un llinatge, tot i la seva edat avançada; i és que va creure en la fidelitat de Déu que li ho havia promès. Per això d'un sol home, ja caduc, en nasqué una descendència tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 12,32-48) *(Versió abreujada)*

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Estigueu a punt, amb el cos cenyit i els llums encesos. Feu com els criats que esperen quan tornarà el seu amo de la festa de nocces, per poder obrir la porta tan bon punt traurà».

Feliços els criats que l'amo trobarà vetllant al moment de la seva arribada. Amb tota veritat us dic que se cenyirà, els farà seure a taula, i ell mateix passarà a servir-los d'un a un. Feliços si els trobava sempre vetllant, ni que vingués a mitjanit o a la matinada.

Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora que el lladre vindria, no hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada».

Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 18,6-9)

La noche de la liberación les fue preanunciada a nuestros antepasados, para que, sabiendo con certeza en qué promesas creían, tuvieran buen ánimo.

Tu pueblo esperaba la salvación de los justos y la perdición de los enemigos, pues con lo que castigaste a los adversarios, nos glorificaste a nosotros, llamándonos a ti.

Los piadosos hijos de los justos ofrecían sacrificios en secreto y establecieron unánimes esta ley divina: que los fieles compartirían los mismos bienes y peligros, después de haber cantado las alabanzas de los antepasados.

Salmo responsorial (32)

R. *Dichoso el pueblo que el Señor se escogió como heredad.*

Aclamad, justos, al Señor, / que merece la alabanza de los buenos. / Dichosa la nación cuyo Dios es el Señor, / el pueblo que él se escogió como heredad. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan en su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 11,1-2.8-19) *(Versión abreviada)*

Hermanos:

La fe es fundamento de lo que se espera, y garantía de lo que no se ve. Por ella son recordados los antiguos.

Por la fe obedeció Abrahán a la llamada y salió hacia la tierra que iba a recibir en heredad. Salió sin saber adónde iba. Por fe vivió como extranjero en la tierra prometida, habitando en tiendas, y lo mismo Isaac y Jacob, herederos de la misma promesa, mientras esperaba la ciudad de sólidos cimientos cuyo arquitecto y constructor iba a ser Dios.

Por la fe también Sara, siendo estéril, obtuvo «vigor para concebir» cuando ya le había pasado la edad, porque consideró fiel al que se lo prometía. Y así, de un hombre, marcado ya por la muerte, nacieron hijos numerosos, como las estrellas del cielo y como la arena incontable de las playas.

✠ Lectura del santo evangelio según san Lucas

(Lc 12,32-48) *(Versión abreviada)*

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Tened ceñida vuestra cintura y encendidas las lámparas. Vosotros estad como los hombres que aguardan a que su señor vuelva de la boda, para abrirle apenas venga y llame».

«Bienaventurados aquellos criados a quienes el señor, al llegar, los encuentre en vela; en verdad os digo que se ceñirá, los hará sentar a la mesa y, acercándose, les irá sirviendo. Y, si llega a la segunda vigilia o a la tercera y los encuentra así, bienaventurados ellos».

«Comprended que si supiera el dueño de casa a qué hora viene el ladrón, velaría y no le dejaría abrir un boquete en casa. Lo mismo vosotros, estad preparados, porque a la hora que menos penséis viene el Hijo del hombre».

No he vingut a ser servit sinó a servir

ORIOI TUÑÍ, SJ

L'evangeli d'avui és un exemple del treball de redacció de Lluc. Consta de fins a tres fragments diferents. Primer, la conclusió d'un fragment sobre la providència (que no hem llegit) i que Mateu ha encabir en el sermó de la muntanya (Mt 6,25-34 = Lc 12,22-31). Lluc clou aquest fragment assegurant als deixebles («petit ramat») que ha plagut al Pare de donar-los el Regne (12,32). Cal confiar en la benvolença del Pare que vol la plenitud del Regne per als deixebles. El Regne és clarament un do de Déu.

Tot seguit, segon, com un corol·lari del que acaba de dir, tenim l'exhortació a vendre's els béns, donar els diners com a almoïna i procurar-se bosses que no es facin malbé. Cal reunir en el cel un tresor que no s'esgoti... perquè allà «on teniu el tresor hi tindreu també el cor». La sentència (que Mateu té en el sermó de la muntanya) expressa l'opció per la interioritat que tenim en l'ensenyament de Jesús: l'opció de Jesús és una opció que agafa per dins, que arriba al més profund de l'existència, al cor.

Tercer, ara canviem d'ensenyament però no d'interlocutors que són també els deixebles. Passem a la vigilància i a la fidelitat, amb imatges (tenir el cos cenyit i les llànties enceses) que recorden la paràbola de les deu noies convidades a les nocces de Mateu 25. En Lluc, l'ensenyament també és per estar a punt quan l'amo (el text diu el Senyor) torni de les nocces. Aquí Lluc insereix una novetat inusual: «El Senyor se cenyirà, farà seure els servents i es posarà a servir-los». Els papers han canviat. El missatge és prou clar: malgrat que el Senyor pot venir a hores imprevistes, cal estar a punt per rebre'l. La crida a la vigilància es podria confondre amb l'espera del lladre que ve de nit. Però l'amo no és com el lladre: és el Senyor que ve amb plenitud i que es posarà a servir els deixebles: «Jo estic entre vosaltres com el qui serveix», diu Jesús en el comiat, de Lluc (22,27; cf. Jn 13,4-10). L'eucaristia és un servei de Jesús a cada un de nosaltres.

AGENDA

Actes

Concert al Monestir de Montserrat. Dissabte 13 d'agost (21 h), dins del «VI Festival Internacional Orgue de Montserrat. P. Cassià M. Just, *in memoriam*», la basílica de Santa Maria de Montserrat acull el prestigiós cor Saint Bride's, amb el seu director titular, Robert Jones, i l'organista Matthew Morley. En versió de concert, recrearan un *Evensong* (l'ofici de Vespres i Completes amb la particu-

lar polifonia anglesa alternada amb peces d'orgue). Aquest mateix cor també participarà en la Missa Conventual del dia 14 d'agost, a les 11 h. Entrada lliure.

Adoració eucarística a la cripta de la Sagrada Família. Dijous 11 d'agost (20.15-23 h), missa i Vespres. Hi haurà confessors des de les 18 h. Inscripció torns adoració perpètua: apartat de correus, suc. 44/44063/08014 Barcelona. Informació: t. 662 198 630 (Juan Ribas), www.sagradafamiliaadoracio.com

UN ESTIU DE PEL·LÍCULA

Aprofiteu aquest estiu per gaudir d'algunes de les millors recomanacions de pel·lícules amb un missatge espiritual.

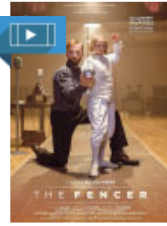
Buscant la Dory (Pixar)

Després de *Buscant en Nemo*, arriba la segona part de la seqüència, però els papers s'intercanviaran. Aquest cop, la protagonista serà la Dory, que, un dia,

tot i els seus problemes de memòria, recorda la seva infància al costat de la seva família. Deixarà el Nemo i el Marlin, per anar a buscar els seus pares començant, així, una aventura intrigant on apareixeran nous personatges que divertiran i faran emocionar l'espectador.

La classe d'esgrima (Klaus Härö)

L'Endel Nelis és un jove estonià campió en l'art del floret que, per fugir de la policia secreta russa, es veu obligat a tornar a la seva ciutat natal on es converteix en professor d'educació física d'un grup de nens en una escola local, on trobarà la felicitat gràcies als seus alumnes, als quals inculca la seva passió per l'esgrima, i es convertirà en un model a seguir. Els joves alumnes es proposaran el repte de presentar-se en la competició nacional de Leningrad, fet que portarà el jove Endel a descobrir cap a on vol conduir la seva vida.

BREUS

Els goigs de Ntra. Sra. de Misericòrdia de Cretes, editats per primera vegada

Ens plau presentar aquests goigs del poble natal del nostre arquebisbe, Mons. Joan Josep Omella, el qual ha posat la patrona de Cretes en el seu escut episcopal. Aquests goigs han estat editats per primera vegada en el format habitual dels goigs i Nora Vela ha redactat la història en un article publicat al setmanari *Catalunya Cristiana* del passat 12 de juny. Aquests goigs foren escrits al s. XVIII amb el títol de «Gozos a la milagrosa imatge de Nuestra Señora de Misericordia venerada en su magnífico, devoto santuario, extramuros de la antigua, fidelísima villa de Cretes, obispado de Tortosa». L'autor d'aquests goigs és l'escolapi Pío Cañizar, que havia nascut a Massalió el 1748, fill de la cretenca Maria Antònia Juan, i que de petit havia estudiat a Cretes i, un cop escolapi, es va dedicar a la docència. Per a més informació podeu adreçar-vos a: www.assocamicdsdelsgoigs.blogspot.com

Premi Internacional a l'Apostolat del Mar de Barcelona

Stella Maris, el centre d'acollida de l'Apostolat del Mar a Barcelona, el 24 de juny de 2016 rebé a Manila (Filipines) un important reconeixement internacional com a centre al servei dels mariners. Aquest premi el convoca la International Seafarers Welfare and Assistance Network (ISWAN), amb el suport econòmic d'ITF Seafarers Trust i el patrocini d'Inmarsat i Crewtoo. Aquest guardó es concedeix a partir de les votacions fetes pels mariners a nivell internacional. Va recollir el guardó el diaca Mn. Ricard Rodríguez Martos, delegat d'Apostolat del Mar, que el va oferir, sobretot, a les quaranta persones que com a voluntàries fan possible l'ajuda de la nostra diòcesi a la gent del mar. En la foto, Mn. Rodríguez Martos agraint la distinció rebuda.

CARTA DOMINICAL

El principio de la misericordia

En la reunió que mantuve amb els delegats de diversos àmbits de la diòcesi de Barcelona, uno de los delegados —el de Pastoral Familiar, concretament— se interesó por la recepción entre el pueblo cristiano de la exhortación apostólica *Amoris laetitia*, firmada por el papa Francisco el 19 de marzo de 2016. La intervención del delegado respondía a una preocupación: que este documento sea bien recibido y bien comprendido por los cristianos. Este comentario y algunos otros, sobre las claves de interpretación del documento, querían contribuir a una buena recepción. To-

dos sabemos que la *recepción* es muy importante y condiciona los frutos que se pueden esperar de una doctrina.

El Ateneu Universitari Sant Pacià, respondiendo a esta preocupación, ha elaborado un texto de veinte folios que constituye una «reflexión teológica y pastoral» sobre algunos aspectos del documento pontificio. Una de las claves de interpretación que propone es «el principio de la misericordia».

El Papa enmarca su escrito en el Año Jubilar de la Misericordia. Durante este año estamos llamados a poner más y más de relieve la extraordi-

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

naria misericordia de Dios para con nosotros, y la necesidad de ser nosotros mismos misericordiosos en nuestra vida. En este sentido, y concretándolo en el mundo familiar, el Papa pretende, por un lado, animar a las familias a valorar como un don de Dios el matrimonio y la familia, y a vivir con las actitudes y los comportamientos propios de un corazón misericordioso; y, por otro lado, quiere invitar a todos a ser signos de misericordia y hacerse cercano a la vida de las familias con dificultades.

Lo encontramos expresado así en el documento que nos ocupa: «Esta exhortación adquiere un sentido especial en el contexto de este Año Jubilar de la Misericordia. En primer lugar, porque la entiendo como una propuesta para las familias cristianas que las estimule a valorar los dones del matrimonio y de la familia, y a sostener

un amor fuerte y lleno de valores como la generosidad, el compromiso, la fidelidad o la paciencia. En segundo lugar, porque procura alentar a todos a fin de que sean signos de misericordia y proximidad allí donde la vida familiar no se realiza perfectamente o no se desarrolla con paz y gozo» (AL 5).

El principio de la misericordia es una clave de lectura de la vida matrimonial y familiar de enorme importancia. Y, naturalmente, es una clave básica para la comprensión del documento pontificio. Un espíritu misericordioso se abre con agradecimiento a Dios por los dones tan valiosos del Evangelio de la familia e invita a vivir la vida familiar con actitudes y acciones propias de un corazón que se compadece. Y la misericordia recibida de Dios interpela a toda la comunidad cristiana, incluidos los pastores, a hacerse cercanos y ser signos de misericordia para aquellas familias que viven con dificultades e imperfecciones su vida.